

гледаме Македонски не можамъ, освѣнъ да се съгласимъ, че той е човѣкъ съ такава наружностъ, която на пръвъ погледъ ни кара да мислимъ, че той е наклоненъ само къмъ мирѣтъ, къмъ частниѣтъ трудъ. Свидѣтельтъ Тепавичаровъ казва, че той билъ вижѣлъ Македонски, нѣколко пѣти, да кръстосва платното на желѣзнопѣтната линия. но това ми се вижда малко не вѣрно. Вий, г-да сѣдни, имате прѣдъ себе си единъ документъ отъ Началника на тукашната телеграфо-почтенска станция, отъ който се установява, че Петръ Македонски, като чиновникъ въ това управление, рѣдно и всѣки день е изпълнявалъ длѣжността си отъ 8—12 часа сутринъ и отъ 2—6 часа послѣ обѣдъ. Слѣдователно, щомъ това е така, излиза, че за да излѣзе единъ чиновникъ въ 6 часа вечеръ и да отиде 29 километра далечъ вѣнъ отъ града, то е трѣбвало да пристигне на мѣстото, гдѣто е билъ вижданъ, най-малко часа кждѣ 8—9 и връщанieto му обратно не е могло да бѣде по-рано отъ полунощъ. Излиза прочее, че ако Македонски е ходилъ тамъ, то трѣбва да е ходилъ ношно врѣме и за това свидѣтельтъ, като казва, че го е виждалъ да пѣтува съ желѣзницата, не е можѣлъ да го види, нито пѣкъ да го познае. Азъ не искамъ да кажа тукъ, че свидѣтельтъ лъжи, но се съмнявамъ, че той може да се е сбъркалъ, или пѣкъ е по-вѣрно, че може да е виждалъ друго и да го оприличава на Македонски. Но и да се съгласимъ даже съ Тепавичарова, че Македонски е ходилъ въ с. Петричъ, това пакъ не е още такова доказателство, отъ което да се заключава, че той е съучастникъ съ убийцитѣ на М-ра Вѣлчева, защото тогава ще трѣбва да се докаже, да ли той за това именно е ходилъ, а пѣкъ такова нѣщо нѣма.

Сега на подседимий Македонски прѣдлежи да докаже защо е ходилъ единъ пѣтъ въ село Петричъ, какво е праволъ тамъ и кого е заварилъ. Тукъ се установи, че Македонски е роднина съ Карагюлева, т. е., че му билъ кумъ. Вий знаете, г-да сѣдни, че у насъ кумѣтъ се счита всри слѣдъ царѣтъ въ кѣщи и за това той се посрѣща съ бѣклица. Слѣдователно, ако въ нашиятъ общественъ животъ на това родство се гледа съ такова око, то защо да не допуснемъ, че тѣзи хора сѣ се виждали често. Щастие е още за моя клиентъ Македонски, че се установи тука, че той е ималъ земание - даване съ Карагюлева, за което му е и писалъ едно писамце. За това писмо обаче, г-нъ прокурорѣтъ кава: тази записка е важна, това е